Írta: Új Szó
2005. augusztus 16. kedd - Módosítás: 2005. augusztus 16. kedd

Kubovics Imre geológust, Kubovics Tibor Egyed bencés szerzetest és Miklós Antal tiszteletbeli fõesperest a község díszpolgárává avatta Nagymácséd. Kubovics Imre geológust, Kubovics Tibor Egyed bencés szerzetest és Miklós Antal tiszteletbeli fõesperest a község díszpolgárává avatta Nagymácséd. Díszpolgárokat avattak múlt énteken a mátyusföldi településen. Százötvenhét évvel ezelõtt a Tolna megyei Ozoránál a maroknyi magyarságnak minden leleményességére szüksége volt ahhoz, hogy a frissen kivívott szabadságot megvédje a sokszoros túlerõvel szemben – szívmelengetõ példát szolgáltatva az egész nemzetnek. Egy évtizede annak, hogy a mátyusföldi nyelvi végvár, Nagymácséd lakói bátor kiállásukkal megmentették templomuk ablakainak magyar szentjeit, amelyek helyébe idegenek kerültek volna. Múlt pénteken ismét példát mutattak a nagymácsédiak sok-sok magyar településnek: a szellemi építkezés fontos állomásaként díszpolgárságot adományoztak azon szülötteiknek, akiket még életükben méltóképpen meg kívánnak becsülni, példaként állítani a falu fiatalsága elé. Egyben tiszteletüket és szeretetüket is kinyilvánították irántuk, akik elvitték a világba közösségük üzenetét: a kemény, becsületes munka, az erkölcs és a bátor kiállás fontosságát. Az emberi tudás gyarapításáért és a kulturális örökség gazdagításáért a helyi képviselõ-testület Kubovics Imre geológust, Kubovics Tibor Egyed bencés szerzetest és Miklós Antal tiszteletbeli fõesperest avatta díszpolgárrá. A zsúfolásig megtelt teremben a képviselõ-testület ünnepi közgyûlésén Lancz István polgármester méltatta a kitüntetetteket, részletesen megindokolva az önkormányzat által adományozható legmagasabb kitüntetést. A szellemi építkezés követendõ példájaként az új díszpolgárok életútját, munkásságát a nyomdokaikban haladó nagymácsédiak értékelték. Bánki Gyula egyetemi tanár ismertette a résztvevõkkel azt a küzdelmes utat, amit Kubovics Imre megjárt az egyetemi katedráig, majd a Magyar Mûvelõdési és Közoktatási Minisztérium felsõoktatásért felelõs helyettes államtitkári székéig. Tudományos kutatásai elismeréséül a Magyar Tudományos Akadémia Köztestülete és a New York-i Tudományos Akadémia tagjává, a Meteorit Albizottság elnökévé választották, valamint Szent-Györgyi Albert-díjjal tüntették ki. Tevékenységét legmagasabb állami szinten is értékelték: 1983-ban megkapta a Munka Érdemrend Aranyfokozatát, 2001-ben a Magyar Köztársaság Érdemrend Középkeresztjét. A felvidéki magyarság felsõoktatásának megteremtésében nyújtott segítségét Apáczai-emlékéremmel ismerték el. A kõzettan területén több alapvetõ munkát publikáló Kubovics Imre nyolcvanéves kora ellenére napjainkban is aktív tevékenységet folytat, éppen legújabb könyvén dolgozik. Kubovics Tibor Egyed Szent Benedek-rendi szerzetes és Miklós Antal fõtisztelendõ tevékenységét Józsa Attila atya ismertette. Kubovics Tibor Egyed, a Sao Paulo-i magyar közösség papja a nagy távolságra és hajlott korára (85 éves) való tekintettel nem tudott jelen lenni az ünnepségen. Huszonnégy évesen lett szerzetes, hosszú idõn keresztül Magyarországon tevékenykedett. Mivel egy évtizeden át szorosan együttmûködött brazíliai rendtársaival, 1970-ben Sao Paulóba utazott, hogy a kis közösséget erõsítse. Itt szentelték pappá 1974-ben. Napjainkban is aktív tevékenységet folytat. Szülõföldjével folyamatosan tartja a kapcsolatot, ami abban is megnyilvánul, hogy biztatására és szellemi vezetése mellett életre hívták szülõfalujában a Sion leányai imacsoportot, amelyet az elmúlt idõszakban a környezõ falvakban is megalakítottak. Miklós Antal fõtisztelendõ fiatal korától a hitnek szentelte életét: a budapesti Pázmány Péter Egyetem elvégzése után 1944-ben szentelték pappá. Hat évtizedes mûködése alatt Diószegen, Hardpusztán, Székesfehérváron, Perbalban és Tökölön teljesített szolgálatot. Az Egyházmegyei Templomellátó Bizottság vezetõjeként nagy szerepet vállalt a csabdi, a baracskai, az inotai és a szigetszentmiklósi plébánia építésében. Ebbéli tevékenységében legfõbb érdeme Csepel-sziget legrégibb épületének, a romos Szent Anna-kápolnának a megmentése, amiért Tököl város

képviselõ-testülete Pro Urbe-díjjal tüntette ki. Aranymiséjét 1994-ben tartotta szülõfalujában. Saját szavai szerint a gyémántmisét – amely 2004 karácsonyára esett – amiatt nem tudta ugyanitt megtartani, mert lelke égett a szégyentõl a tavalyi, kettõs állampolgárságról tartott népszavazás végeredménye miatt. A díszpolgárságot igazoló okirat átvétele után a jelen lévõ kitüntetettek megtartották beszédüket, Kubovics Tibor Egyed Sao Paulo-i levelét Kubovics János Konrád atya olvasta fel. Valamennyien hangsúlyozták szülõföldjükhöz való kötõdésüket, az indíttatás, a család, a kisközösség, a falu fontos szerepét elért eredményeikben. Az ünnepséget – amely a szlovák és a brazil himnusz hangjaival indult és a magyar nemzeti imádsággal zárult – megtisztelte jelenlétével Szesztay Ádám, a pozsonyi magyar nagykövetség kulturális attaséja, Berényi József külügyi és Pomothy László gazdasági államtitkár, valamint Gál Gábor parlamenti képviselõ, a falu szülötte. A díszvacsorát követõ beszélgetésen ismerhették meg a helyiek a híres szülöttek gondolatait. Egyben büszkén nyugtázhatták, hogy a szorgos, õseit, nyelvét fel nem adó mátyusföldiek a világ minden szegletén értékeset, maradandót tudnak alkotni. Az ünnepség kísérõrendezvényeként megnyitották Dolán György és Mészáros Krisztina mûvészek kiállítását. OZOGÁNY ERNÕ